

Forhold til Hospitalets Læger, som ønskeligt var. Dog maa jeg sige, at det i saa Henseende blev bedre i den senere Tid, særlig efter at den hidtilværende Inspektør havde faaet sin Afsted. Det lykkedes mig ved et Møde, som under mit Forsæde var samlet i Ministeriet af Direktøren og Overlægerne, at bringe en — hvad skal jeg kalde det, Forlig, Forsoning i Stand; en hel Del Punkter, som stode de Herrer imellem, bleve afgjorte, saaledes at begge Parter vare tilfredse. Om dette nu kan fortsættes eller ej, ved jeg ikke. Seg vil altsaa ikke her træde op og rose denne Mand — om man saa kan sige — til Skærne, det vil jeg ikke, jeg kan meget godt se, at han har haft sine Fejl som Direktør, men jeg paaftaar, at han har udført et godt og stort Arbejde i Hospitalets Tjeneste, som man bør paastrøkke.

Der er et enkelt Forslag paa Budgettets § 26, som jeg vil sige et Par Ord om. Det er en Bevilling, som desværre hele Udvalget foreslaar at stryge, nemlig Nr. 212, Forslaget om Indkøb af Afstøbninger for Skulpturjamlingen i København, som første Bidrag af en fireaarig Bevilling 25,000 Kr. Denne Sag var allerede forberedt forrige Aar, men man kom ikke saa vidt med den, at det blev muligt at faa den forelagt for Tinget. Den vilde først have kunnet foreligge til 3dje Behandling, og da det var en helt ny Bevilling, syntes jeg, det var for sent. Jeg tror virkelig, at man gør højt urigtigt i at nægte denne Bevilling. Vi trænge i høj Grad til et saadant Afstøbningsmuseum her i København. Vi have af Skulpturmuseer Thorvaldsens Museum, men det er jo et Museum specielt for denne Kunstners Arbejder. Vi have Glyptoteket; men foruden at det har en Del Antikker, er det væsentlig et Museum for nyere Kunst og særlig for nyere fransk Kunst. Og endelig have vi en liden Afstøbningsjamling paa Akademiet; men den er og kan kun være — der er ikke Plads til mere — en Studiefamling for yngre Kunstnere. Den kan gøre sin Nytté ogjaa for det almindelige Publikum, idet den er aaben og tilgængelig for alle; men en Samling, som virkelig kunde vise Befolkningen her i Landet Billedhuggerkunsten i hele sin Udvikling fra Oldtiden til nu, have vi ikke. Den kan vi selvfølgelig ikke staffe os i Originaler — thi dels have vi ikke Penge dertil, dels vilde det af andre Grunde være absolut umuligt — men den kunne vi for en forholdsvis billig Penge — thi hele Summen beløber sig jo ikke til mere end 100,000 Kr. — staffe os ved Indkøb af Afstøbninger. Man kan sige, at man kunde jo vente med at indløbe disse Afstøbninger, til det ny

Kunstmuseum blev færdigt; men det forekommer mig, at det vilde være ret naturligt og rigtigt, at de vare indkøbte, saaledes at de i alt Fald i det væsentlige kunde, naar Museet aabnedes, fylde Rummet i de til Skulpturjamlingen bestemte Sale. Ved 1ste Behandling gjorde den ærede Ordfører den Bemærkning, at det synes, at man ved Planen for Kunstmuseet havde tænkt sig en stor Del Rum uden egentlig at tænke sig, hvad de skulde bruges til. Jeg tror, at den ærede Ordfører i saa Henseende har fuldstændig Ret. Der var fra den Kommission, som i sin Tid, i nogle og halvfjers, var nedsat af Regeringen, den store Bygningskommission, stillet Fordring om Blads i et Kunstmuseum ogsaa til Skulpturjamlingen, og denne Fordring blev gentagen af den af mig specielt nedsatte Kommission for et Museum, og det er denne Fordring, som er opfyldt gennem den ny Kunstmuseumsbygning. Man har bestandig tænkt sig, at omtrent den Plads, som nu vil findes i denne, skulde findes i et saadant nyt Kunstmuseum, saa der er ikke i saa Henseende sket nogen Fejl fra Administrationens Side. Seg ved meget vel, at det ikke kan nytte noget, at jeg anbefaler en Bevilling, som hele Udvalget nægter. Jeg vil kun gøre det høje Ting opmærksom paa, at det er en Nægtelse, som man dog ganske sikkert maa komme bort fra en Gang. Man kan opsætte det til et andet Aar, men man vil ganske sikkert komme bort fra det. Det vilde være Synd, om man ikke her i Landet vilde staffe de Afstøbninger til Stede af gode Skulpturer fra de ældste Tider til Nutiden, naar man kan faa det gjort for en saa billig Penge, som der her er Tale om.

Ordføreren (Tutein): Jeg skal tillade mig kortelig at gennemgaa de Indvendinger, som den højtærede Minister har anført imod Udvalgets Stilling til forskellige Vædringsforslag, for saa vidt som i det hele denne Modsigelse giver mig Anledning til at komme med noget yderligere. — Angaaende Forslaget under Nr. 49 om Bevillingen til utilstrækkelig lønede Præsteembeder, anførte den højtærede Minister, at det Beløb, som fordredes her, og som Udvalget eller dets Flertal ikke vil gaa ind paa at bevilge, ikke en Gang er tilstrækkelig. Jeg vil i den Anledning blot erindre den højtærede Minister om to Ting. For det første, at Regeringen har selv sat sit Stempel paa denne Bevilling ved at tage den provisorisk, og det ved den høje Regering, at naar den først har sat det Stempel paa en Konto, er den her hos Flertallet redningsløst fortabt; saa er der ikke noget at tale om. Men der vilde være sær-